

ΜΗΘΥΜΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗΝ & ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ

Έτησία Δο. 20 Έξάμηνος 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ

Έτος 2ον

Έν Μηθύμνη Έθνηκή τῆ 23 Αύγουστου 1920

Αριθ. 133

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΟΥΡΓΟΥ

Νικητής και Μέγας: Επέστρεψεν εις την πρωτεύουσάν τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος ὁ πρωτόπουργος κ. Ἐλευθέριος Βενιζέλος, ὁ δὲ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν και Πειραιῶς ὄσως πρὸ δεκά ἀκριβῶς ἑτῶν πανηγυρεῖ σχεδὸν ἀνεκέρηυτον αὐτὸν βουλευτὴν και Ἀρχηγόν, ἔστησαν αὐτῷ θριαμβόν, και ὠνευε, βραβεύον και ἐπευφημῶν εαυτὸν τὸν Ἰδιον, ὁ εὖγενής αὐτός λαός τῆς Ἀτικτῆς, ὄσως πρὸ εἰκοσαήμερου ἐκμνευε διὰ τὴν γνομὴν ἄπολυταιν ἀλοφορονίας, ὀλίγου δεῖν νὰ ἀραρωσή τὸν Ἀντίστον νόμον κατὰ τῶν ἠθικῶν ἀπονομῶν, ἠλαδέχθη τὸν Μέγαν και σιδηροῦν πρωτόπουργὸν ἐξ ἰσχυαῖς θριαμβὸν και παηγύωσαν, ὅι ποτὸ δ λαός τῆς Ρώμης ὑπεδέχετο τοὺς ἐπιστρεφόντας θριαμβευτὰς στρατηγούς, και ὁ τὸ Ὑβαντίου τοῦ νικητὰς αὐτοκράτορας.

Εἶναι τὸσπ μέγα και θαυμαστὸν τὸ συμπλεσθὲν ἔργον ἐντὸς δεκαετίας ὠστε πᾶ; ὁ ἐπιχειρὼν ἐπὶ τῶν στηλῶν ἐρημικῆς νὰ ἐξάσῃ αὐτὸ νὰ εἶναι ἐξ τῶν πρώτων καταδικασμένων εἰς ἀποτυχίαν. Τὸ ἔργον τοῦ Μεγάλου Τέκνου τῆς φυλῆς μας θὰ κρίνῃ ἡ ἱστορία, εἰς τὰ: Δέλιους τῆς ὀδοῖας τὸ δῶμα τοῦ κ. Ἐλευθέριου Βενιζέλου θέλει ἀναγοσῆ μὲ χρυσὰ γράμματα και θὰ ἀναφέροιται παρὰ τὰ ὀνόματα ἑτέρων Μεγάλων Ἀνδρῶν τῆς ὀδοῖας τῆς ἀσπρεοῦ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Τὸ ἔργον τοῦ κ. Βενιζέλου δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ζωσαν γενεάν νὰ κρίνῃ τοῦτο ἀνήκει εἰς τὰς μελλούσας γενεὰς αὐτὰ θὰ κρίνουν, αὐτὰ θὰ δεξόσων, αὐτὰ θὰ ὑμνήσουν τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον και τὸν Ἐσάστην αὐτοῦ, αὐτὰ θὰ κατὰ ἄστρον και θὰ ἀναθεματίσουν πάντα προδοτικὰς και ἐπιθύουλας παρεμβολόντα τὸ νόμον ἀνάστημά του πρὸς παρακώλυτον τῆς Ἑθνικῆς ἀποκαταστάσεως φυλῆς ἀριθμώσῃς ζωὴν ἠιδάδων ἑτῶν.

Εὐτυχῆς ὁ Ἕλλην ἔκνεος ἱστορικός, ὁ ὄσως ἀναβρὸν τὰς ἐστίδας τῆς τελευταίας δεκαετίας τῆς ζωῆς τοῦ ἔθνος δὲν θὰ εὖρη ἡ μόνον νίκας, και θριαμβόν, και ἀπελευθερώσεως δούλων ἀδελφῶν και ἀποκατάστασιν τῆς φυλῆς. Ἄλλ' ὄσως ἀνίστη, και

ἀηδῖαν θὰ αἰσθανθῆ ἔταν ἐντὸς τῶν ἰδίων σελίδων εὖρη και ὀνόματα Ἑλλήνων πολιτικῶν, και στρατηγῶν, και βασιλέων, ἀνταναγοῦντων ἐσθρι προδοσίας εἰς τὰ ἀνοστήρω, ἀπλῶς και μόνον ἐκ πείσματος και προσωπικοῦ πάθους και μίσους τοὺς τὸν ὑπεροχὸν Δημιουργὸν τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος; ὄσως ἀγανάκτητον και ἠδελουμίαν και πόσον πόνον ψυχῆς θὰ αἰσθανθῆ, ἔταν ἀναγνώσκῃ ὅτι τὴν ἐπομένην τῆς δημιουργίας τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος ἀπετομήθη παρ' Ἑλλήνων δολοφονία κατὰ τὸν πρωτοποργάτου αὐτῆς;

Ἡμεῖς ἀπείσοι δυνασταῖ και μέχει λατρείας θιασῶται τοῦ Μεγάλου Πρωτοπουργῶ χαιροῦσμεν μεθ' ὑπερηφανείας; και χαρὰ τὴν αἰσίαν ἐπαροδόν του, και ἐσθρὸν μετὰ ὄσως ἄσχυστα ἀσπαραψ Μεγά; και θριαμβευτῆς και εἰς τὸ ἑσπερωτικὸν ἕρημα.

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΑΠΑΝΘΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΑΤΑΝΑ

Ἄλλ' ὄσως ἂν ἔνοησες ὅτι δὲν ἔχω καιρόν νὰ σοῦ πῶ ὄ; ἔνεκα σι ματαιότης ἡ πενυματικῆς ἂνωμῆς; Ἄλλ' πρῶτον θειε σοῦ πῶ τὴν μίαν ἔκνη ἀναγκασμένη και σὸ τὸ ἔσην ἕνη ἄλλη δευτέρον δὲ και κυριώτερον διότι βιάσθη ὅτι τὸ τελευταῖο μου και γωσέμου χρονογράφημα τὸ ὄσως ὄς λέγεις ἔδρῃσιν ὄσως ὄσως φανταί νὰ ἐξουστῆσιν ὄσως ὄσως διόλου νὰ διασφρασσῆσιν κανένα καιρίου μου.

Ἄλλως τε σοῦ φανταί ὅτι ἀρετὰ φοσιόσθη ν ἡ μάλλον ἀρδῖασαν ὄι ἀναγνώσται τῆς Μήθυμνος γιὰ τῆσημ ὄσως κοινόν και τετρομενόν και θὰ κἀμῃ; και ἂν ἄλλῃ; θὲ μα εἰς ν ἀποκησῶσαι και ἄλλῃς ἐγκολοκαδικῆς γνῶσας.

Μεθύμνη

ΤΑΞΕΙΜΩΦΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

ΣΤΟ ΜΑΝΤΑΜΑΔΟ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὅταν πῆγαμε, δὲν ἦσαν σὸ χωριό. Εἶπε πῆγῃ σὺ ἄλλον, ἡ' σὸ περιβῆλι, δὲν θυμὰ μου καλῆ. Μὰ θὰ μοῦ πῆθε ἡ' παπῆς; πῶς... κ. ε. λ. Καὶ ὅμως σ' αὐτὸν τὸν ἀνθρώπο κ' ὄ παραμύθε ἀόμα ἰόουν τὴν ἄξιν του. Σ' ὀθια βγαίνοι και σὸ πέννα και σὸ μπάλα. Ὅ θὰς νὰ σὰς φυλῆγη νὰ μὴ θελῆσθε κομμῆ φορὰ νὰ τὸν κἀνε τὸν ἔζωπο. Ἄν τὸν βερεῖ μορῶτα και λῆγῆσῆ σὸ κερῖ, ὄσως ψάλλῃ; σὸν κόσφο σας δὲν εἶθελὰ νᾶμαι. Μονάχα ἔνα Ἄ ἰστορὶ ἔχει, πῶθ θέλει νὰ γίνῃ βουλευτῆ! Δὲν φταίει ὄσως αὐτός. Τὸ ἐπιγγῆμά του φταίει. Γιατρός βλέπετε κ' ὄσως. Μὰ δὲν μοῖ λέτε εἰ διαβολο πῶθ ἔνα ὄλοι ὄι γιατροὶ τοῦ νοσητοῦ μας και θέλεω εὖ νὰ γίνουν βολῆκαῖ; ἠδ-

